

skatterne stiger, så falder prisen, og modsat. Det er jo en gængs klassisk tankegang, som en række partier i det her Folketing har dyrket ganske effektivt igennem mange år.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Jo, men vi er nogle partier, der er tilhængere af, at man benytter sig af muligheden, men jeg mener, at alle partier er nødt til at erkende en virkelighed, og den er i det her tilfælde, at hvis ikke man giver et beløb, sådan at grundskylden sættes ned, så vil det påvirke ejendomspriserne. Er det ikke korrekt?

Kl. 18.15

(Kort bemærkning).

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Igen vil jeg sige jo, hvis alt andet var lige, men der er jo en lang række andre faktorer, som også spiller ind i den her sammenhæng. Derfor synes jeg ikke, man bare kan sige, at vi er i den situation, at hvis vi gennemfører det her lovforslag, så får det de og de konsekvenser.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Grethe Schødt):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

7) Første behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til lov om ændring af lov om jordbrugs anvendelse af gødning og om plantedække. (Justering af regler om plantedække og efterafgrøder m.v.).

Af fødevarerministeren (Mariann Fischer Boel). (Fremsat 29/4 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jens Kirk (V):

Baggrunden for lovforslag nr. L 239, lov om ændring af lov om jordbrugs anvendelse af gødning og om plantedække, er det forlig om vandmiljøplan III, der blev indgået den 2. april dette år med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne.

Hovedformålet med lovforslaget er at bidrage til, at udvaskning af kvælstof i jorden nedsættes. Lovforslaget er en forbedring af gældende lovgivning på området. Vi har gennem arbejdet med vandmiljøplan III evalueret den hidtidige miljøindsats både med hensyn til miljømæssig og økonomisk effekt.

På den baggrund kan vi for første gang præstere et lovforslag, der tager hånd om udvaskning af næringsstoffer med udgangspunkt i nogle gennemarbejdede og realistiske målsætninger. Dette lovforslag vil forbedre vandmiljøet gennem målrettede og effektive krav til anvendelsen af jordbrugsarealet.

Konkret skal udvaskningen af kvælstof sænkes gennem en forbedret udnyttelse af husdyrgødning. For minkgylle hæves udnyttelsesgraden til 70 pct., for de øvrige typer husdyrgødning hæves udnyttelsesgraden i takt med den teknologiske udvikling.

Samtidig giver forslaget mulighed for, at kvælstofnormer kan debatteres inden for et fastsat loft. Dette kombineret med en mere målrettet anvendelse af grønne marker og efterafgrøder giver mulighed for at sætte ind, hvor det gavner miljøet mest og bedst.

Med dette lovforslag åbnes der netop mulighed for at sætte ind over for de dele af landbruget, hvor det gavner mest, f.eks. øgede krav om efterafgrøde på landbrug, der anvender husdyrgødning frem for handelsgødning. Den teknologiske udvikling inden for udnyttelse af husdyrgødning og håndtering af ammoniakfordampning går forrygende stærkt. Vi nærmer os muligheden for et helt kontrolleret kredsløb af næringsstoffer i landbruget.

Derfor får ministeren med denne lov hjemmel til at igangsætte et pilotprojekt, hvor der skal udvikles balanceregnskaber på bedriftsniveau. Når udledningen af kvælstof på den enkelte bedrift kan dokumenteres i detaljer, kan det anvendes til at korrigere kvælstofnormerne for bedriften.

Generelt bemyndiges ministeren til at fastsætte detailregler for f.eks. plantedække på mar-

kerne. Herved sikres, at den nyeste viden kan implementeres hurtigt og effektivt i den gældende lovgivning. Dette lovforslag rummer altså store perspektiver for at tilrettelægge lovgivningen løbende efter den nyeste viden.

Samtidig indeholder den et stort incitament til landbruget og forskerne til at sætte yderligere skub i udviklingen. Der er ingen tvivl om, at L 239 vil formindske udledningen af næringsstoffer og forbedre vandmiljøet markant. Venstre støtter varmt forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne spørge hr. Jens Kirk, som var inde på disse balanceregnskaber, om jeg har læst det rigtigt, at man kan få lavet en korrektion af bedriftens kvælstofnormer. Det betyder vistnok på almindeligt dansk, at man kan få forhøjet den mængde kvælstof, man har lov til at bruge og udlede til naturen.

Jeg læser den sådan, at man nu vil benytte balancemodellen, som jo er en fremragende model, som jeg i høj grad går ind for, til at forhøje gødningsnormerne og dermed ad bagdøren skabe en øget forurening. Det virker, som om de store svinelandbrug har fået sendt det herover, og at det er dem, der har formuleret teksten. Jeg håber, det er en fejl, der har sneget sig ind, men jeg vil bede hr. Jens Kirk redegøre for det.

Kl. 18.20

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan berolige hr. Keld Albrechtsen med, at det ikke er, som hr. Keld Albrechtsen siger. Hr. Keld Albrechtsen har læst forkert. Det er ikke meningen med pilotprojekterne. Det er, om vi kan finde andre redskaber, som måske på området vil være mere nøjagtige og bedre.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg glæder mig, hvis det er sådan, at en korrektion kun er i nedadgående retning, at den ikke kan være i opadgående retning. Sådan kan man bare ikke læse det ud af forslaget. Men det kan vi så vende tilbage til.

Så har jeg et andet spørgsmål til hr. Jens Kirk, og det er, at nu handler det her jo meget om foranstaltninger, der skal administreres af amtskommunerne, og dem har man samtidig tænkt sig at nedlægge. Hvad er hr. Jens Kirks opfattelse af det problem, at man med det her lovforslag

pålægger amtskommunerne en kraftigt forøget indsats og et ansvarsområde med hensyn til bræmmer, vandregulering, alle mulige andre ting, VVM og det ene og det andet, hvorefter man så fjerner amtskommunerne? Er det medtænkt, om jeg så må sige, i planen, eller er det bare, fordi Venstres politik ikke hænger sammen?

Men er hr. Jens Kirk under alle omstændigheder opmærksom på, at med det forslag om nedlæggelse af amterne, som Venstre har fremlagt, kan det forslag her simpelt hen ikke gennemføres ude i virkeligheden?

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Der må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg tror, at hr. Keld Albrechtsen trænger til at komme ud i virkeligheden igen, for det her kan absolut også varetages af kommunerne i fremtiden, og jeg håber og tror, at hr. Keld Albrechtsen er klar over, at vi er i gang med en strukturdebat, hvor jeg vil sige, at hvis den gennemføres, som der er lagt op til, efter hvad der diskuteres i øjeblikket, så kommer det her ud at ligge hos kommunerne.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det hr. Torben Hansen som ordfører.

Torben Hansen (S):

Jeg skal på vegne af vores ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, som ikke kan være til stede i dag, fremføre følgende:

Naturen har talt. Omfattende iltsvind er jo næsten en årligt tilbagevendende begivenhed, og grundvandet, vores fælles drikkevand, er truet; det er advarselssignaler, som ansvarlige politikere og partier ikke kan sidde overhørig. Derfor er det dybt skuffende, men desværre også forventeligt, at regeringen ikke alene har lavet en smal aftale om vandmiljøet, men også har lavet en aftale, som er aldeles utilstrækkelig.

Før 2001 havde Folketinget haft et grønt flertal i en menneskealder. Det grønne flertals gradvise opbygning af en solid miljøbeskyttelse svarede helt til forventningerne i langt størstedelen af befolkningen. Og i mange tilfælde lykkedes det også at samle tilsvarende brede miljøpolitiske forlig i Folketinget.

Siden valget i 2001 er det grønne flertal i befolkningen desværre ikke længere afspejlet i befolkningen. Det har haft store konsekvenser for miljøet, og desværre, må vi sige, er det brud på

samarbejdet, som vi har set med regeringens nej til en forsvarlig vandmiljøplan III, et glimrende udtryk for det. Problemet er, at miljøpolitisk stilstand ikke bare forsinker fremskridt. Mens vi forholder os mere eller mindre passive, sker der også en løbende forarmelse af dansk natur.

Kvælstofudledninger til vandmiljøet er hovedårsagen til vandmiljøets dårlige tilstand, det omfattende iltsvind og nitratforureningen af vores grundvand. Regeringen endte i planen med en reduktion på 13 pct. på 10 år, hvor vores, forligspartiernes, de øvrige forligspartiernes, om man vil, seneste udspil under forhandlingerne var 20 pct. på 5 år. 13 pct. er for lidt, hvilket også adskillige eksperter har udtalt bagefter. Og 13 pct. er også alt for lidt, hvis Danmark skal have nogen som helst chance for at leve op til vandrammedirektivets målsætninger.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at målene for tilstanden i vandmiljøet i år og søer og fjorde og drikkevand tager udgangspunkt i det for naturen nødvendige og ikke i bekvemme politiske målsætninger. Det er vores pejlemærke ikke alene af hensyn til naturen og vandet, men også af hensyn til vores efterkommere.

Det konkrete lovforslag kan umiddelbart se meget tilforladeligt ud, men på mange områder er det jo også et udtryk for en utilstrækkelig indsats i regeringens vandmiljøplan og i det her tilfælde på kvælstofområdet. Socialdemokratiet kan derfor ikke støtte forslaget i dets foreliggende form, og jeg skulle også hilse fra SF's ordfører og sige, at det er det samme, der gør sig gældende for SF.

Kl. 18.25

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg har ikke mange spørgsmål eller kommentarer til hr. Torben Hansen, men er det ikke korrekt, at vi kan konstatere, at der bliver flere og flere blå flag langs vore badestrande i disse år, at vandmiljøplan II har virket, og at den vil virke fortsat fremad, samt at det, vi laver nu, også vil medføre, at der kommer endnu flere blå flag langs med vore strande?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det er fuldstændig korrekt, at vandmiljøplan II, hvilket man jo også kan sige om I'eren, rent faktisk har virket langt hen ad vejen, og det er også korrekt, at der bliver stadig flere strande, der kan bades ved.

Men der er altså også et vandmiljø lidt længere ude end lige der, hvor man må gå til, nemlig til navlen, og det er lidt ærgerligt, at jeg ikke har taget DMU's overvågningsrapport med fra 2002-2003, som ligger nede på min plads. Der kan man se, hvilket enormt omfattende iltsvind der har været i de indre danske farvande, hvor iltindholdet har været væk, det vil sige under 2 mg/l, og i endnu større områder, hvor det har ligget på mellem 2 og 4 mg/l. Det viser bare, at vi stadig væk har en lang vej at gå, og vi havde også håbet på, at den vej havde været lidt mere ambitiøs fra regeringens side.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu nævnede hr. Torben Hansen de indre farvande. Der kunne man godt spørge, hvor stor en del der i grunden kommer fra den danske del til de indre farvande, hr. Torben Hansen snakker om. Er det 20 eller 30 eller 50 eller 100 pct.? Er der ikke også andre ting, der har indflydelse på det? Og vil det i grunden sige, at hvis vi fik næsten 0 i de danske farvande, så ville det også være 0 i disse farvandsudledninger?

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det ligger fuldstændig klart besvaret i det grundlag, der ligger for vandmiljøplan III, som blev præsenteret den 11. december 2003. Der ligger det soleklart, at i alt, hvad der hedder søer, fjorde og indre danske farvande, er hovedårsagerne de danske udvaskninger af kvælstof, og sådan er det.

Når det gælder de store bæltter, hvor man har de store stræk, er det ikke så meget danske udvaskninger, som det er udvaskninger fra bl.a. Østersøen; men i de indre danske farvande, fjorde og søer er det dansk kvælstof, om man kan bruge det udtryk.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det hr. Jørn Dohrmann som ordfører.

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg ville starte med at sige, at Dansk Folkeparti selvfølgelig kan støtte L 239, som netop går ud på at udmønte de ting, vi var med til at lave i vandmiljøplan III.

Vi må jo sige om den plan, vi var med til at lave i den grønne firkant, ville jeg kalde det, at det var en rigtig god plan. Vi skal også tænke på, at der var stillet mange spørgsmål, som også

blev besvaret i den udvalgsbehandling, som var i forbindelse med dette område.

Hvad var der så af mål for at lave en god vandmiljøplan? Der var bl.a. det mål, at vi ville have halveret fosforoverskuddet. Det var en ting, der ikke var taget med i de andre vandmiljøplaner, hverken i vandmiljøplan I eller II, en ny ting, som regeringen fremførte at de gerne ville have med, og som vi selvfølgelig godt kunne støtte i den her plan.

Vi ville også have reduceret kvælstofudledningen. Der var lidt forskellige meninger om, hvor stor kvælstofudledningen skulle være, både hvad der blev spillet ud med, og hvad det endte med, men alt i alt endte det med en reduktion på 13 pct., som vi selvfølgelig bakker op om.

Der er selvfølgelig også det mål, at man vil beskytte sårbar natur mod ammoniak. Det var også indeholdt i denne her vandmiljøplan III, som også vi synes var en utrolig god ting for miljøet. Det siger alle partier her i Folketinget at de gerne vil gøre noget ved, men når det kommer til reel handling, så kommer de enten med overbudspolitik, som ville koste i tusindvis af arbejdspladser, eller også gør man bare ikke noget i sidste ende.

Kl. 18.30

Vi fik også lagt vægt på, at vi ville styrke økologien, som vi i Dansk Folkeparti i hvert fald synes er en væsentlig ting, som også bør indgå i de planer, man lægger for miljøet i fremtiden.

Vi var bl.a. også inde at se på, hvordan man kan beskytte naboer mod f.eks. lugtgener, og det gjorde man ved at afsætte flere penge til forskning på det her område.

Det er sådan, at når man vil gå ind og lave nogle tiltag mod bl.a. fosfor- og kvælstofudledning, så skal der nogle virkemidler til, og der har vi i dag i Folketinget også behandlet et forslag om en fosforafgift. Det bakker vi selvfølgelig op om, idet vi støtter hele planen igennem her. Der er selvfølgelig vådområder, der er efterafgrøder, og der er fodereffektivisering, og der er forskningsprogram.

Så vi må sige, at der er blevet taget et stort skridt for at få planen til at fungere, og der skal vi så have det lovgivningsmæssige på plads. L 239 er et skridt i den retning, og derfor støtter Dansk Folkeparti selvfølgelig disse ting.

Men vi havde ikke kunnet være med, hvis det ville have kostet en masse arbejdspladser, som oppositionen med vandmiljøplan III egentlig

lagde op til i starten, men det er ikke det, vi skal tale om her.

Vi støtter lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu oplyste hr. Kirk for et øjeblik siden, at det er kommunerne, der skal administrere de her ting. Det betyder f.eks., at de bræmmer osv., der skal laves langs med et amtsvandløb, jo bliver ud i den blå luft, fordi der bliver ikke nogen amtsvandløb. Og hvilke kommuner interesserer sig ret meget for, hvad der sker i den nedre del af et amtsvandløb lige før kommunegrænsen? Det vand render jo et andet sted hen og gør ikke så meget i den kommune, der udleder det.

Så jeg tror, at hr. Dohrmann må gøre sig klart, at med det forslag til strukturreform, regeringen har fremsat, kan den her plan kun eksistere på papiret, så den kommer ikke til at fungere i virkeligheden.

Men jeg vil godt spørge hr. Dohrmann: Hvor mange tusinde arbejdspladser var det, hr. Dohrmann mente, at oppositionens forslag ville koste? Jeg synes, det kræver lidt dokumentation at stå og sige sådan nogle ting fra talerstolen. Kan vi få et helt præcist tal og få at vide, hvilken dokumentation hr. Dohrmann er i besiddelse af?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil gerne starte med at tage det sidste først. Når vi ser på det forslag, som først var lagt frem fra oppositionen, så var det jo regnet ud, at det ville koste imellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser. Det var regnet ud af Økonomisk Institut, og jeg synes, at når man fremlægger sådan nogle ting, og de tal ligger på bordet, så må man forholde sig til det, og det var det, vi gjorde. Derfor, det ved hr. Keld Albrechtsen også udmærket godt, blev der ændret på kravene, dengang vi sad ved forhandlingerne.

Hr. Keld Albrechtsen var jo selv med til forhandlingerne, så man må også kunne erindre, at der lige pludselig kom lidt færre krav; så kunne man godt regulere lidt på sine krav, og dermed kostede det så lidt færre arbejdspladser. I Dansk Folkepartis øjne stadig væk for mange arbejdspladser, og det vil vi selvfølgelig ikke godtage.

Til det med kommunerne vil jeg sige, at vi skal tænke på, at allerede i dag er der mange kommunale vandløb. Mener hr. Keld Albrechtsen så, at det lige pludselig skulle blive ringere, bare fordi kommunerne stadig væk får lov til at

føre tilsyn med sine egne vandløb? Nej, jeg synes, det er godt, at man nu kan lægge mere ansvar ud til kommunerne, at man tager fat i det område også.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg er glad for, at hr. Dohrmann rejser spørgsmålet om kvaliteten af det kommunale tilsyn med kommunevandløbene. Det har nemlig vist sig, at det kniber gevaldigt.

Det eneste gode, man kan sige om forslaget til strukturreform, er, at vi nu får en anledning til at gå efter i sømmene, hvordan kommunernes tilsyn i virkeligheden er, for det viser sig, at der er meget store problemer, hvorimod amtsvandløbene generelt holdes i høj kvalitet. Det ved hr. Dohrmann jo godt.

Så vil jeg godt bede hr. Dohrmann bekræfte, at det tal, hr. Dohrmann kom med, 17.000, var forkert. Så siger hr. Dohrmann, at så kom der nogle andre tal. Så vil jeg godt bede hr. Dohrmann oplyse, hvad det så er for andre tal, og med hvilken dokumentation.

Kl. 18.55

Jeg synes ikke, det er klædeligt at komme med at sådan nogle løvsagte påstande fra Folketingets talerstol, som hr. Dohrmann slynger om sig med. Det er en alvorlig diskussion, den her. Vi kender alle sammen ministerens papir med de 17.000, som han delte ud til pressen, lige før vi skulle have møde, og det viste sig at være lodret forkert. Det vil ministeren selv kunne bekræfte, når vi kommer til det senere i debatten. Så vil ministeren selv være nødsaget til at bekræfte, at det var lodret forkert. Så jeg synes, at hr. Dohrmann skulle trække alt det med tallene tilbage, så vi kunne komme ind i en saglig diskussion.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan altså kun forholde mig til de papirer, jeg har fået udleveret bl.a. i forhandlingerne, hvor det stod soleklart, at det ville koste imellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser, når vi tager det første udgangspunkt fra oppositionen.

Det kan godt være, hr. Keld Albrechtsen har fortrudt, at det skulle koste så mange arbejdspladser. Det kan godt være, at De Radikale har fortrudt det. Vi så i hvert fald, at Kristendemokraterne havde fortrudt det, de kom jo med på en god vandmiljøplan. Men det er jo fair nok.

Men derfra og så til at stå og påstå, at det er forkert regnet ud.

Man skal tænke på, det er det samme institut, som havde regnet det ud for vandmiljøplan II, som også regnede det ud for vandmiljøplan III. Så der er ikke noget, der er skubbet ind under gulvtæppet. Det er to vidt forskellige regeringer, der har brugt samme instans til at regne de tal ud. Så hvis hr. Keld Albrechtsen vil påstå, at de har gjort det på et helt forkert grundlag, jamen så skal det stå for hr. Keld Albrechtsens egen regning.

Jeg vil også sige til det med vandløbene, det med, at amterne skulle løse den opgave på den perfekte måde, at det kan jeg i hvert fald ikke skrive under på. Vi kan vise mange steder, hvor man ikke har fået renset ordentligt op, hvor man egentlig har løst opgaven meget, meget bedre i kommunerne. Så at sige, at den ene er meget bedre end den anden, det må der være andre, der skal afgøre. Det skal ikke være mig, der skal afgøre det.

Men det er glædeligt for mig, at man i den nye struktur, ligesom man har i dag, fortsætter med at have mange vandløb ude i kommunerne. Og det er jo ikke sådan, sådan som vi også ser det i dag, at når kommunerne har vandløb, der ryger over grænsen, så stopper vandet lige pludselig ved kommunegrænsen. Nej, det flyder selvfølgelig videre.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Med hensyn til selve forhandlingerne omkring vandmiljøplanen – nu tager vi lidt hul på den næste debat – så tror jeg ikke, at hr. Dohrmann helt har forstået, at der også er noget, der hedder, at når man er i en forhandling, så skal man også være parat til at bevæge sig. Det synes jeg faktisk var det, som jeg så udtrykt fra oppositionens side.

Men hvad regnskabet angår, må man jo give hr. Keld Albrechtsen ret. Det hænger simpelt hen ikke sammen. Jeg vil godt citere fra det regnskab, der er lagt frem. Der står, at det skal bemærkes, at de velfærdsøkonomiske resultater ikke omfatter benefits af nogen art, selv om disse må forventes at være væsentlige for det velfærdsøkonomiske resultat.

Det vil sige, at det, vi er blevet præsenteret for, er et husholdningsregnskab med udgifterne, men ikke indtægterne. Kan hr. Dohrmann ikke her fra Folketingets talerstol både bekræfte det citat og bekræfte, at det kun er udgifterne og

ikke indtægterne, som oppositionen er blevet udsat for af disse beregninger?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil sige til hr. Torben Hansen, at hvis man mener, man havde nogle gevaldige indtægter ved at udlægge en tredjedel af dansk landbrugsjord til naturområder, så må man jo også selv kunne komme med en beregning på, hvor mange arbejdspladser det vil give. Det kan være et rent skøn.

Men jeg vil bare sige, at når vi går ind og kigger på tallene, så er der jo en væsentlig forskel på, om vi vil tage f.eks. 10.000 ha ud til naturarealer, eller om vi vil tage 300.000 ha ud til naturarealer. Det betyder, at man lige pludselig skal ud og finde meget mere jord, som man skal betale for, og altså bliver prisen også mange gange højere, fordi der bliver knaphed på jord.

Dermed bliver det også et stort beløb, den danske stat skal have op af lommen. Så der er virkelig forskel på, hvordan man regner på tingene. Jeg forstår godt, at hr. Torben Hansen ikke rigtig vil se det fra den side, men det er jo et valg, hr. Torben Hansen har taget.

Jeg mener, man skal se sagligt på det her og på, hvordan prisudviklingen er. Hvis der er mangel på en vare, jamen så bliver prisen høj, dermed bliver det også et større beløb, og dermed koster det også flere arbejdspladser i sidste ende. Og det med arbejdspladser står jeg fast ved. Første beregning var, at det drejede sig om mellem 17.000 og 27.000 arbejdspladser. Det vil jeg da godt have at også hr. Torben Hansen forholder sig lidt til.

Kl. 18.40

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Jamen jeg konstaterer, at hr. Jørn Dohrmann slet ikke tager stilling til det citat, som jeg lagde frem, nemlig at der slet ikke er nogen benefits med i de her beregninger. Det er kun rene omkostninger.

Hvis vi så bliver lidt i den manipulatoriske tilgang til tingene, så sagde hr. Dohrmann også, at vores forslag gik ud på, at 30 pct. af dansk landbrug – der blev sagt dansk landbrug af hr. Dohrmann – skulle udlægges i natur. Jeg vil godt bede hr. Dohrmann om at læse det forslag, der kommer til behandling under det næste punkt, det kan være, der lige bliver et kvarters tid til det. Der står rent faktisk ikke af dansk

landbrugsjord, men af det danske areal. Og der skulle jeg hilse og sige: Der er en meget, meget væsentlig forskel.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jamen det er da godt, at vi fik det præciseret af hr. Torben Hansen. Jeg synes, det er godt, at Torben Hansen vil præcisere det så nøje. Men uanset hvad man vælger af tal og hvor det er, de bliver taget henne, så er det store mængder af jord, hr. Torben Hansen og Socialdemokratiet vil tage ud, og det koster en masse penge. Men hr. Torben Hansen anviste ikke et eneste sted, hvor det ville give flere arbejdspladser.

Hvor var det, man ville få en gevinst? Var det de folk, der skulle ansættes til at slå de her græsarealer, altså 30 pct. af Danmarks naturareal? Eller hvordan var det lige, at det gav benefit til Danmark? Hvordan var det, det gav nogle arbejdspladser? Det har man jo ikke engang selv peget på, hvis man mente, at det gav så mange arbejdspladser, at det kunne opretholde tallet eller det kunne være status quo.

Så jeg mener, at der er store mangler i det forslag, som oppositionen fremsatte, og som vi også skal behandle her senere. Der er så mange huller i det, at vi selvfølgelig ikke kan støtte det.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Så er det fru Else Theill Sørensen som ordfører.

Else Theill Sørensen (KF):

Ved slutevalueringen af vandmiljøplan II var dens målsætning om en halvering af kvælstofudledningen stort set opfyldt – det er der vist ikke nogen uenighed om – og det er en del af udgangspunktet for vandmiljøplan III, som efter forårets forhandlinger blev til som en aftale mellem Venstre, Det Konservative Folkeparti, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne.

I den aftale ligger der bl.a. en yderligere reduktion af kvælstofudvaskningen, idet målet i den nye vandmiljøplan er, at udvaskningen mindst skal være reduceret med 13 pct. i 2015 i forhold til 2003.

Det lovforslag, vi her behandler, har til formål at skabe hjemmel til at gennemføre de nødvendige ændringer i den gældende regulering af bl.a. gødningsanvendelse, plantedække og efterafgrøder. Jeg skal undlade at komme ind på detaljerne i lovforslaget, men blot meddele, at Det Konservative Folkeparti støtter forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt spørge, hvordan det kan være, når vi nu f.eks. kender de beregninger, der ligger på, hvad der skulle til for at sikre rent vand i Odense Fjord – det er et materiale, der er grundigt besluttet, og som ministeren står inde for, og som kræver en væsentlig, betydelig, meget større reduktion i kvælstof – at man fra regeringens side under forhandlingerne for at tækkes Dansk Folkeparti ender med at gå helt ned på 13 pct.? Det er så fordelt over en periode, som man forlænger til mere end 10 år, således at man er tæt på at være helt nede på 1 pct. om året. Heraf kommer det allermeste af sig selv, fordi det ligger indbygget som følgevirkninger af EU's landbrugsordning og den gældende vandmiljøplan II.

Det vil sige, at man har reduceret det, man laver, til stort set ingenting ud over det, der, om jeg så må sige, kommer af sig selv. Er det virkelig Det Konservative Folkepartis ambition med vandmiljøet? Og hvorfor har man ofret Odense Fjord? Det synes jeg da er mærkeligt. Jeg troede, Det Konservative Folkeparti var et miljøbevidst parti. Det siger man da i hvert fald at man er.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det er Det Konservative Folkeparti også, men vi er også et realistisk parti. Og i de forhandlinger stod parterne så langt fra hinanden, at det var helt håbløst.

Som hr. Keld Albrechtsen for øvrigt, tror jeg, sagde i sit ordførerindlæg til det foregående lovforslag, så ville han i øvrigt slet ikke tage stilling til dele af det, fordi han var imod det hele, fordi det var noget, der var lavet med Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne uden om Enhedslisten. Derfor var han bare imod det hele, så han ville i og for sig ikke begrunde noget som helst.

Kl. 18.45

Jeg vil sige til kommentaren om, at noget af det kommer af sig selv: Jo, men er vandmiljøet ikke ligeglad med, om det kommer af sig selv, f.eks. på grund af tidligere tiltag? Det væsentlige er jo, at kvælstofudvaskningen mindskes, og det gør den.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu var årsagen til, at vi ikke ville støtte det, at det ikke duer. Hvis Dansk Folkeparti og regeringen havde forhandlet sig frem til noget, der due, ville vi selvsagt også have støttet det.

Men jeg synes, vi skulle vende tilbage til spørgsmålet om Odense Fjord, for de ting, som ligger i regeringens plan, og som fru Else Theill Sørensen jo indrømmer ikke er væsentlig meget og hovedsagelig afløb af ting, der allerede er besluttet, løser jo ikke problemet i Odense Fjord. Den bliver ofret. Det går jeg ud fra at vi er enige om, for det følger af det talmateriale, ministeren selv har fremlagt, at det, man nu kommer med her, ikke løser problemet med vandmiljøet i Odense Fjord. Der er mange andre steder, hvor problemerne heller ikke bliver løst. Man kunne komme med en desværre uhyggelig lang liste over, hvilke vandmiljøer i Danmark der bliver ofret på det her alter.

Hvorfor gør man det? Man kunne have fået en vandmiljøplan sammen med os. Vi var indstillet på at forhandle. Hvorfor var Det Konservative Folkeparti ikke mere inde i billedet? Hvorfor gjorde man ikke et forsøg på at få forhandlingerne i gang? Hvorfor lod man to Venstreministre blokere det hele? Hvor var Det Konservative Folkeparti henne, da det gjaldt? Vi havde i hvert fald svært ved at få øje på Det Konservative Folkeparti, vil jeg gerne sige, i de forhandlinger. Hvad gik der galt?

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

For ikke at blive beskyldt for, at jeg helt bevidst snakker uden om det der med Odense Fjord, vil jeg sige, at jeg godt kan huske, at vi har siddet og diskuteret Odense Fjord. Jeg kan også godt huske, at der var nogle tal. De er ikke i min korttidshukommelse og paratviden lige nu, så jeg vil springe over det med Odense Fjord – og det er ikke, fordi jeg ikke ved en senere lejlighed vil diskutere det.

Men jeg har ikke indrømmet, at det ikke er væsentlig meget. Jeg har tværtimod sagt, at jeg synes, det er en forbedring af vandmiljøet. Hr. Keld Albrechtsen ville gøre det til, at ting, der kom af sig selv, sådan set ikke var noget værd, men jeg mener stadig væk, at en forbedring af vandmiljøet, som kommer på grund af andre tiltag, man gør, da er lige så god som en, man får frem ved at tage det meste af – ja, det er også overdrevet – produktionsjorden ud af drift.

Så vil jeg godt fortælle, hvorfor det er to Venstreministre, der har forhandlet det. Det er, fordi det ikke ville være snedigt, hvis det var de konservative ministre. Det er nemlig ikke deres ressortområde. Det er sådan, at det var fødevarerministeren, som jo har temmelig meget med land-

brug at gøre, og så var det miljøministeren, som har temmelig meget med miljø at gøre, og nu er regeringen altså sammensat sådan, at de er fra partiet Venstre. Men hvis det kan interessere hr. Albrechtsen, skal jeg sige, at både i regeringen og indbyrdes i regeringspartierne har der skam været drøftelser. Vi har ikke siddet gemt i et musehul nogen steder.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Martin Lidegaard.

Martin Lidegaard (RV):

L 239 er, hvis vi skal sige det lidt enkelt, én stor bemyndigelse til ministeren til at kunne igangsætte en række aktiviteter inden for vandmiljøet. I Det Radikale Venstre har vi haft lidt diskussioner om, hvordan vi skal forholde os til lovforslaget, for sådan set er der mange af de bemyndigelser, man vil give ministeren, som har et indhold, som alt andet lige trækker i den rigtige retning i forhold til vandmiljøet – hvis de bliver brugt på den rigtige måde vel at mærke.

Når vi alligevel forholder os forholdsvis skeptiske til lovforslaget, skyldes det jo desværre, at når man giver bemyndigelse til ministeren, er det ud fra, at man vurderer, hvilken intention ministeren har med den bemyndigelse, man giver. Der er det jo ret nærliggende at tage det vandmiljøforlig, der er blevet indgået som baggrund for det lovforslag, der kommer, og det er jo ikke nogen større hemmelighed, at den vandmiljøplan, som nu er vedtaget med højrefløj i Folketinget, ikke er tilfredsstillende set med radikale øjne, og at vi håber, at vi kan få lejlighed til at fremlægge en mere ambitiøs plan, hvis vi får magt, som vi har agt.

Derfor er vi ikke umiddelbart indstillet på at støtte forslaget, simpelt hen fordi vi ikke synes, det er godt nok, idet vi dog erkender, at hvis det bliver brugt på den rigtige måde, er der også nogle positive elementer i forslaget.

Den fg. formand (Grete Schødt):

Den næste ordfører er hr. Keld Albrechtsen.

Keld Albrechtsen (EL):

Det var for os i Enhedslisten en skuffelse, at regeringen ikke var til sinds at bevæge sig overhovedet i de forhandlinger, vi havde om vandmiljøplan III. Derfor blev det, som jeg også har nævnt, efter vores opfattelse slet ikke nogen vandmiljøplan, der kom ud af det. Den må så afvente et folketingsvalg.

Kl. 18.50

Men jeg synes, det er et trist forløb, vi har været udsat for. Forløbet var jo det, at regeringen kom med et udspil, der var så godt som ingenting. Det er et udspil, der i virkeligheden bare er en oversigt over, hvad der kommer til at ske, hvis man ikke foretager sig noget.

Det er det, hvorom den konservative ordfører siger, at det da er bedre end ingenting, og at man skal være glad, hvis der sker noget godt af sig selv. Men jeg vil sige, at hvis en regering har det ambitionsniveau, vil den med rette formentlig få en kort levetid.

Det var, hvad regeringen så indledte forhandlingerne med. De elementer kom også med i det, regeringen afsluttede forhandlingerne med, og dem har jeg nævnt i mit spørgsmål til den konservative ordfører.

Hvad kom der så yderligere? Ja, der kom næsten ingenting. Man fik forhøjet tallet lidt til 13 pct. Men hvordan fremkom den forhøjelse? Ja, den fremkom ved at udstrække tidsperioden. Det er jo indlysende, at hvis man har en ganske lav procent, men udstrækker den over tilstrækkelig mange år, kan man få tallet til at se lidt højere ud. Og på den måde fik man pyntet det fra noget, der startede på omkring 6-7 pct., og op på 13 pct. simpelt hen ved at strække perioden ud.

Det skal sammenholdes med, at for at vi kan overholde vandrammedirektivet og andre forpligtelser, og for at vi kan komme i balance med miljøet, skal vi op på omkring 20 pct.s reduktion af kvælstof inden for den halve periode af det, regeringen nu foreslår med 13 pct.

Det vil sige, at der er én ting, vi ved med hundrede procents sikkerhed, hvis det her får lov til at køre videre over den periode, der nu ligger, og det er, at vores vandmiljøproblemer vil blive væsentlig forværret i løbet af disse 10 år. Det fremgår af regeringens eget materiale, af det materiale, vi har fået forelagt under forhandlingerne, f.eks. af den beregning, som jeg nævnte vedrørende Odense Fjord. Så derfor er det en stor skuffelse for os.

Vi fik også en stor skuffelse, efter at regeringen sagde, at så måtte oppositionen komme med et forslag. Det er ganske vist en utraditionel fremgangsmåde, at en regering beder oppositionen om at fremlægge det forslag, der skal forhandles ud fra, men vi sagde o.k., det gør vi så; når regeringen ikke kan, så må vi gøre arbejdet. Og det gjorde vi så. Så kom vi med et forslag. Og hvad var regeringens svar? Det var: Vi har sagt,

hvad vi vil. Der var ingen bevægelighed. Der var ingen indrømmelser.

Vi gav indrømmelser under forhandlingerne. Vi accepterede faktisk regeringens fosforudspil. Selv om vi godt kunne have fundet anledning til at beklage os over det, så accepterede vi det.

Vi gav os endda på det sidste møde i spørgsmålet om kvælstof, selv om vi godt var klar over, at der var vi ude i noget, der var på kanten af det betænkelige. Men vi ville gerne forsøge, om vi kunne få sat bevægelse i forhandlingerne. Ingen bevægelse. Ingen imødekommenhed fra regeringens side.

Derfor synes jeg, det er trist, at det så er endt med det her lovforslag. Og det er endnu mere trist, at det ser ud til, at der er flertal for det. Og det er totalt trist, at man samtidig skal høre en fortsættelse fra hr. Jørn Dohrmann – jeg håber ikke at høre det fra ministrene igen – af den kampagne med de 17.000 arbejdspladser, som er det platteste, jeg længe har oplevet i dansk politik.

Jeg bliver nødt til at sige til ministeren, at det er det platteste, jeg længe har oplevet i dansk politik at dele sådan et papir ud med en påstand om et tab af 17.000 arbejdspladser eller endda mere, når det så allerede dagen efter viser sig, at man må indrømme, at for så vidt angår halvdelen af det tal, kunne man på forhånd se, at det ikke var tilfældet, fordi man helt bevidst havde misforstået det materiale, som oppositionen havde sendt over. Hr. Torben Hansen har allerede nævnt et af elementerne, nemlig det forhold, at man ikke har taget de positive økonomiske konsekvenser ind i beregningerne, men kun de negative.

Man kan gå de enkelte elementer igennem; hvis man f.eks. havde indsat en såkaldt pantafgift, kunne man have sparet mere end 1 mia. kr. om året i forhold til den beregning, som man lavede.

Så det var simpelt hen et spørgsmål om, at regeringen havde udvalgt de værst tænkelige beregningsforudsætninger for at få det hele til at se så dystert ud som muligt. Det synes jeg også var beklageligt, for dermed blev administrationen jo gjort til redskab i en politisk strid på en måde, som jeg ikke synes man skal benytte sig af i dansk politik.

Kl. 18.55

Så forløbet har været beklageligt, og resultatet har været beklageligt, og derfor kan vi fra Enhedslistens side selvfølgelig ikke medvirke til en vedtagelse af det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er ikke, fordi jeg skal forlænge debatten ret meget længere, men er vi ikke ved at være derhenne, at hvis fakta er 17.000-27.000 tabte arbejdspladser efter det forslag, der er blevet fremlagt af oppositionen, så benægter hr. Keld Albrechtsen fakta? Er vi ikke ved at være derhenne?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu ved jeg ikke, om hr. Jens Kirk overhovedet hører efter, hvad jeg siger. Jeg oplyste jo over for Folketinget, at allerede dagen efter kom regeringen med en ny beregning, hvor man så var nede på, så vidt jeg husker, 7.500 eller 6.500 – da havde man allerede måttet halvere det tal, som man var kommet med.

Det vil jeg godt bede hr. Jens Kirk bekræfte, for ellers kommer hr. Jens Kirk i betænkelig grad på kant med de faktuelle kendsgerninger. Og er det ikke korrekt, at hvis man i stedet for at have regnet med en normnedsættelse på 10 pct., hvilket der jo ikke er nogen ædruelig person der kunne finde på at gennemføre, men det var alligevel det, ministrene havde lagt ind i beregningerne, og i stedet for f.eks. havde lavet en plan-teafgift, så havde der faktisk på det nærmeste været overskud i statskassen og samfundsøkonomien som følge af oppositionens forslag? Er det ikke korrekt?

Jeg synes bare, de ting skal frem.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu er jeg ikke helt sikker på, at vi har gået i samme skole og lært samme regningsmodel. Men jeg kan konstatere, at hr. Keld Albrechtsen benægter fakta.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu begynder det at blive meget vanskeligt, for nu er argumenterne sluppet op for hr. Jens Kirk, og i stedet for at prøve på at forklare sin sag og svare på de ting, jeg oplyser, så gentager han bare en påstand om, at det, jeg siger, er forkert. Det synes jeg ikke er en ordentlig måde at diskutere på.

Jeg gjorde opmærksom på, at man allerede dagen efter havde måttet halvere tallet. Det skræmmetal, man havde beregnet, måtte man allerede dagen efter halvere. Så gør jeg opmærk-

som på, at hvis man så gennemgår det reducerede tal, det nye tal, man måtte indrømme dagen efter, så kan man se, at det bygger på nogle helt urimelige forudsætninger, som vi aldrig har bedt om at få lagt ind i de beregninger.

Derfor er det en beregning, som er oppumpet og urimelig, og det var bare det, jeg gjorde opmærksom på. Det synes jeg sådan set er meget tæt på faktuelle kendsgerninger.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Jeg er ikke helt sikker på, at jeg kan fremsætte fuldstændig faktuelle kendsgerninger, men jeg mener faktisk, at de to talsæt, som hr. Keld Albrechtsen står og taler om, er de beregninger, som regeringen kom med efter oppositionens første udspil, og efterfølgende – da udspillet blev ændret – kom der nogle andre tal, som var i størrelsesordenen det halve eller sådan noget, men væsentlig mindre. Det er rigtigt.

Jeg kan heller ikke rigtig i erindringen genkalde mig – jeg har åbenbart ikke været til stede; det må jeg jo ikke have været en gang imellem – at der i de vandmiljøplaner var tale om, at regeringen bare satte nogle forudsætninger ind. Jeg husker det sådan, at oppositionen – den del af oppositionen, der ikke ville være med til noget som helst – udtrykkeligt selv fik lov til at fortælle helt præcis, hvad det var, der var deres forudsætninger. De blev udtrykkeligt spurgt, inden beregningerne gik i gang hen over en lang og streng weekend for de embedsmænd, der havde siddet og regnet. Kan hr. Keld Albrechtsen ikke bekræfte det?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det glæder mig, at fru Else Theill Sørensen erkender, at man begyndte med et tal, som man altså dagen efter måtte halvere. Det er vigtigt at få det ind i debatten, og det kan ikke nytte, at ministeren griner. Hr. Dohrmann startede den her debat med at forsøge at bruge det første tal, men nu er vi altså nået hen til det andet tal. Det er da et pænt fremskridt.

Kl. 19.00

Så vil jeg sige, at grunden til, at det første tal var helt forkert, var, at regeringen havde misforstået det, vi sagde. Nu kan jeg se, at ministeren er ved at øve sig på, hvordan han skal få klaret sig ud af det her, når han skal have sit indlæg, men rent faktisk havde man simpelt hen misforstået det.

Jeg tør ikke sige, at man bevidst har misforstået det. Det ville være stærkt at sige, for jeg kan jo ikke se, hvad der foregår inde i ministerens hoved, men misforstået det, det havde man. Da man så fik opklaret misforståelsen og fik lavet den del af det rigtigt, så var tallet pludselig raslet ned til det halve.

Så er det bare, jeg siger, at vi kan gennemgå de enkelte ting. Hvad angår det med normerne, så har vi ikke bedt om at få en normnedsættelse på 10 pct., som man lagde ind i beregningen, og det er det, der koster store beløb, og derfor nåede man så frem til de tal.

(Kort bemærkning).

Else Theill Sørensen (KF):

Det er ikke let at stå model til at høre hr. Keld Albrechtsen komme med den samme fordrejning adskillige gange. Der var jo ikke tale om, at regeringen en dag kom med nogle tal og dagen efter blev nødt til at rette dem. Der var tale om, at oppositionen kom med et ændret udspil og nogle ændrede forudsætninger.

Det kan da godt være, at regeringen ikke har fattet det. Jeg har altså tilfældigvis hørt ministre – jeg kan ikke huske, hvem af dem det var, det må jeg sige – afaske oppositionens svar på: Er det sådan I mener, er det sådan I mener, er det sådan I mener? Det gjorde man, så forudsætningerne blev helt klare, inden man satte det store apparat i gang. Så et eller andet sted har pædagogikken måske svigtet, men selv det halve antal arbejdspladser er da også en sjat, må jeg sige.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Forløbet var sådan, at man kommer med en beregning på de 17.000-27.000. Vi sagde på det møde, som fru Else Theill Sørensen nu henviser til – jeg sagde det, og hr. Kristen Touborg sagde det – at vi ønskede, at man lagde regeringens fosfor ind i beregningen, og så kommer man alligevel dagen efter med en beregning, der bygger på et helt andet grundlag.

Det var en misforståelse, at ministrene ikke hørte, hvad der blev sagt. Vi er så nogle, der kan huske det. O.k., så fik vi rettet tallet dagen efter, og så kom det altså ned. I stedet for det, som hr. Dohrmann indledte debatten med, altså at det skulle ligge på 17.000-27.000, så kom det altså ned på 7.500-12.000.

Så siger fru Else Theill Sørensen: Det er jo også meget. Jamen det, jeg lige har stået og sagt, er, at det jo skyldes, at man har regnet med en

såkaldt normnedsættelse på 10 pct. Når man regner med en såkaldt normnedsættelse på 10 pct., hvilket ingen kunne drømme om at gennemføre, og hvilket oppositionen heller ikke havde foreslået, så giver det et stort tal.

Det er bare for at illustrere det tal, selv om det andet tal er helt hen i vejret.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil spørge, om hr. Keld Albrechtsen ikke bare vil bekræfte, at venstrefløjen jo virkelig blev spurgt, om de mente de ting, de nu fremførte, der skulle ligge til grund for de beregninger, der skulle fremføres. Jeg går da ikke ud fra, at hr. Keld Albrechtsen kendte tallene, allerede inden de var lagt frem, altså at det ville koste 17.000-27.000 arbejdspladser. For så havde man måske justeret sine krav inden.

Men kan hr. Keld Albrechtsen ikke bare bekræfte, at man nøje blev spurgt, om man virkelig mente de ting, man sagde? Så kan det godt være, at der er nogle, der har misforstået det i resten af venstrefløjen, altså at det blev lidt for stramt. Men kan hr. Keld Albrechtsen ikke bare bekræfte, at man nøje blev spurgt, og det nikkede selv hr. Torben Hansen til bagefter på mødet gangen efter: Det var man blevet spurgt om.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nej, det, jeg derimod kan bekræfte, er helt præcis, som jeg sagde før, at da vi havde diskussionen på det første møde om, hvad der skulle ligge inde i beregningerne, sagde jeg det, og jeg kan huske, at hr. Touborg sagde det, og vi sagde det netop flere gange, for at det skulle være fuldstændig klart, og der ville vi være indstillet på – det var også for at vise forhandlingsvilje – at man lagde regeringens fosforforslag ind i beregningen. Det sagde vi.

Men det blev ikke hørt. Grunden til, at det ikke blev hørt, var muligvis, at man ikke ønskede at høre det. Det kan jeg ikke sige. Det kan jeg jo ikke vide. Jeg kan bare konstatere, at det ikke blev hørt. Så blev det rettet dagen efter, og så kaldte regeringen det for vores andet udspil. Sådan var forløbet.

Men det er jo også lige meget. Det afgørende er, at hr. Dohrmann må erkende, at det er helt urimeligt og vildledning af befolkningen, når han bruger tal på 17.000. Det må hr. Dohrmann bare erkende er helt urimeligt, for uanset det beløb, så ligner det ingenting nu at køre frem med

et tal på 17.000, som jo alle dagen efter var enige om ikke var det tal, der var gældende.

Kl. 19.05

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Vi må bare konstatere, at det ikke var alle, der var enige, for jeg var da ganske enig med mig selv om, at det var op til 27.000 arbejdspladser. Så jeg ved ikke, hvordan hr. Keld Albrechtsen er kommet frem til det.

Men jeg vil bare sige, at der jo også var stor uenighed om, hvordan man skulle beregne skov. Var nåletræer skov, var det naturområder, eller hvad var det? Det var der også stor uenighed om i kredsen. Det må hr. Keld Albrechtsen i hvert fald også kunne bekræfte.

Men hvordan kommer hr. Keld Albrechtsen lige pludselig frem til, at bare fordi man ønsker en afgift, så kunne man faktisk have tjent penge på det her? Det ville jo også betyde, at det kostede arbejdspladser. Kan hr. Keld Albrechtsen fortælle mig, hvor mange arbejdspladser det ville betyde, at vi lige pludselig mister noget konkurrenceevne på det her punkt?

Det er igen noget, som hr. Keld Albrechtsen slynger ud i luften. Han siger, at det kunne vi bare have været enige om, og så kunne vi have tjent en masse penge. Men vi må altså komme frem til fakta. Fakta er, at den første beregning viste, at det ville koste op til 27.000 arbejdspladser. Det kan godt være, at man har fortrudt det, det kan man jo indrømme, men det vil man åbenbart ikke. Men man kan da være en mand og stå ved sit ord.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Med hensyn til det med jorden og jordpriserne kan jeg sige, at det, man lagde ind i beregningerne, var, at når regeringen skulle købe jord, så var den meget billig, og når oppositionen skulle købe den samme jord, så var den pludselig blevet langt, langt dyrere. Når man laver regnestykker på den måde, kan man hurtigt få pumpe et tal op.

Med hensyn til pantafgift: Hvis man indførte en kvælstofregulering med en pantafgift, ville man spare et eller andet sted mellem en halv og en hel milliard kroner om året allerede i forhold til den nuværende regulering. Det vil altså sige, at man vil gennemføre en besparelse, som vil muliggøre lettelser for erhvervet og dermed for-

bedre konkurrenceevne og sandsynligvis give flere arbejdspladser.

Men jeg har været forsigtig med at sige, at oppositionens forslag fører til flere arbejdspladser, end der er i dag, for det kan vi ikke sige med sikkerhed. Derfor skal man selvfølgelig være forsigtig med at give den slags løfter, for det skal naturligvis regnes omhyggeligt igennem. Men det kan man faktisk ikke engang udelukke, for en pantafgift har disse store økonomiske fordele både for den enkelte landmand og for samfundet og for miljøet. Det er faktisk i al beskedenhed ret genialt med en pantafgift.

Derfor ser regnestykket helt anderledes ud, når det kommer ned i detaljerne. Derfor var det også trist, at regeringen ikke var interesseret i at lytte til det forslag om balanceafgift eller pantafgift, for det ville have givet et helt andet regnestykke og have været langt bedre for miljøet. Men det var der ikke interesse for på regeringsbænkene og heller ikke hos hr. Dohrmann.

Formanden:

Et lytteudstyr med båndoptager på interne møder ville måske kunne forkorte møderne i Folketingssalen.

Så er det hr. Mogens Nørgård Pedersen som ordfører.

Mogens Nørgård Pedersen (KD):

Når vi nu behandler L 239 i dag, er det jo et udtryk for, at ting ikke sker af sig selv, og vi Kristendemokrater vil gerne være med til at tage ansvar. Man kan altid diskutere hastigheder, mængder osv., men hvis ting skete af sig selv, var debatten i dag overflødig, for så var det bare at lade stå til.

For os Kristendemokrater har det altid betydet meget, at der var balance imellem erhverv og miljø. Det er ikke noget nyt, for sådan har det været tilbage i historien, selv også dengang vi havde en miljøminister. Der var det også noget af det, som vejede tungt. Det er faktisk også det, som den her vandmiljøplan III er et udtryk for.

Der skal ske yderligere reduktion i kvælstofudvaskningen. Det er der taget hånd om på forskellig vis, og det, som vi behandler nu, er et lovforslag, som udmønter de redskaber, som skal være med til at udfylde de mål, som vi har sat i den nye vandmiljøplan III, nemlig en minimumsreduktion på 13 pct. inden 2015.

Når vi har skrevet minimum, og det fremgår også af bemærkningerne til lovforslaget, er det,

fordi vi forligspartier erkender, at verden ikke står stille, men at der kan ske en udvikling.

Kl. 19.10

Derfor er vi også godt tilfredse med, at vi skal evaluere vandmiljøplanen et par gange i løbet af den periode, hvor den løber, for vi erkender, at der kan ske tiltag, og det kan være i den ene og i den anden retning, og derfor vil vi gerne have mulighed for at ændre det, så vi hele tiden kan følge udviklingen tæt af hensyn til erhvervet naturligvis, men i særdeleshed også af hensyn til naturen.

Så er det rigtigt, at det her lovforslag, som det også er blevet nævnt, giver en del bemyndigelse til ministeren. Det tager vi forligspartier selvfølgelig medansvar for. Hvis det kan være en betryggelse for den øvrige opposition, vil vi selvfølgelig tage ansvaret for det og sørge for, at den bemyndigelse bliver brugt fornuftigt og rigtigt, sådan som den var tiltænkt.

Så naturligvis kan Kristendemokraterne støtte lovforslaget.

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg vil godt sige tak til den grønne firkant, som hr. Jørn Dohrmann kaldte partierne, der står bag lovforslaget, som vi drøfter i øjeblikket. Jeg vil godt sige, at fra oppositionspartierne var der jo ikke meget nyt under solen.

Jeg vil dog godt kvittere Det Radikale Venstres ordfører, hr. Martin Lidegaard, for en mere nuanceret indgangsvinkel til den her debat end nogle af de andre ordførere, oppositionen har fremvist. Vi har jo alle sammen – alle de, der deltog i forhandlingerne, der blev afsluttet umiddelbart inden påske – stadig væk forløbet i klar erindring, skulle man tro.

Men jeg må indrømme, at med den debat, der har været her på talerstolen senest, så opfatter jeg situationen, som om der er nogle, der har set to forskellige film. Det synes jeg er besynderligt med den korte tidshorizont, der er forløbet, siden vi afsluttede forhandlingerne. Men der er jo noget, der hedder korttidshukommelse og langtidshukommelse, og det må jo være det, der er afgørende for de meldinger, der er kommet her fra talerstolen.

Jeg vil godt kvittere for de positive meldinger, der er kommet. Og så vil vi fra regeringens side bidrage til, at vi får en hurtig og effektiv udvalgsbehandling.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu vil jeg bare sige til ministeren, at den menneskelige hukommelse jo er behæftet med svagheder, det må erkendes, men derfor har vi altså også i oppositionen gjort grundige notater over hele forløbet, så vi kan gå tilbage og se skridt for skridt, hvad der skete, og jeg er ikke i tvivl om, at ministeren har noget tilsvarende.

Derfor er de ting, som jeg f.eks. fremførte for hr. Dohrmann til korrektion af de forkerte oplysninger, hr. Dohrmann kom med, ikke alene baseret på min korttidshukommelse, for jeg erkender, at den ville kunne svinge. Men jeg har altså inden denne debat været nede efter mappen, og ministeren kan se, at jeg faktisk har mappen her med alle disse notater, som jeg selvfølgelig har slået tilbage i for at være sikker på, at det, jeg sagde fra talerstolen, var fuldstændig korrekt.

Jeg vil i øvrigt også råde hr. Dohrmann og andre til lige at gå tilbage i papirerne og se tallene igennem, inden de boltrer sig med dem på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg må bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis den stak papirer er det, der stammer fra et langt forhandlingsforløb, så kan jeg beklage, at hr. Keld Albrechtsen ikke har haft tid til at kigge på dem, siden vi stoppede drøftelserne lige før påske.

Det er notorisk forkert, når hr. Keld Albrechtsen siger, at oppositionen ikke flyttede sig. Jeg er sikker på, at hr. Keld Albrechtsen kan bekræfte, at det første udspil, der kom fra oppositionen, opererede med en reduktion på kvælstof på 50 pct. inden 2009. Det fik vi bekræftet under forhandlingerne, for vi var måske lidt usikre på, om det virkelig kunne være rigtigt.

Op grunden til, at oppositionen flyttede sig, var jo, at man ikke havde gennemregnet konsekvenserne af det forslag, man fremsatte, for så vil jeg nægte at tro, at ansvarlige partier kunne fremsætte et forslag, der fik de beskæftigelsesmæssige konsekvenser, som det viste sig. Det var også derfor, at oppositionen pludselig blev bange for sin egen skygge og måtte konstatere, at de tal, der var fremlagt, var alt, alt, alt for vidtgående, og derfor begyndte man at rebe sejl.

Det er konsekvenserne af de drøftelser, vi havde, og hvis man ikke kan huske det, så er jeg sikker på, at man kan kigge tilbage i papirerne, hvis man i øvrigt har gjort notaterne undervejs.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg sagde netop, at da vi på det første møde havde drøftelsen af, hvordan vi skulle lave den beregning, blev der jo spurgt til, hvordan det fosfor skulle opfattes, og der svarer bl.a. hr. Touborg og jeg meget præcist ministeren. Jamen det kan ikke nytte, at miljøministeren ryster på hovedet, for det var det, vi gjorde. Vi bad om, at man satte regeringens fosforforslag ind i beregningerne. Sådan var det. Så siger jeg, at det blev misforstået af ministrene, og så blev det rettet dagen efter, fair nok.

Men så er det bare, jeg siger, at så skal hr. Dohrmann efter min opfattelse ikke stå her i Folketingssalen og bruge et tal, som vi alle sammen dagen efter var enige om ikke var det rigtige tal. Det var bare det, jeg klandrede hr. Dohrmann og andre for, og det burde ministeren da også klandre hr. Dohrmann for. Uanset hvad baggrunden kan have været, og hvilke misforståelser der kan have været – om jeg husker rigtigt, eller ministeren husker rigtigt – så er det under alle omstændigheder dybt beklageligt, at hr. Dohrmann bruger et tal, som vi alle sammen er enige om ikke var det rigtige tal.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Da oppositionen fremsatte sit forslag, sad viovre i Miljøministeriet og pindede hvert enkelt element ud af oppositionens udspil for at være fuldstændig sikre på, at det arbejdede, vi så overdrog til DMU og til FødevareØkonomisk Institut, hvilede på et enigt grundlag. Jeg husker det fuldstændig, som om det var i går. Vi sad med hvert enkelt element og fik bekræftet fra oppositionen, om det nu var det, de mente. Der blev rundt om bordet nikked til, at det var det, oppositionen mente, og at det var det, der blev beregnet på.

Da resultatet af beregningerne så blev fremlagt, kunne man godt fra oppositionens side se, at et resultat, der betød mellem 17.000 og 27.000 yderligere ledige, ville partier som Socialdemokratiet, Det Radikale Venstre, Enhedslisten og SF jo ikke kunne leve med. Derfor korrigerede man på de første tal, der var kommet frem. Det er den film, som vi alle sammen så under forhandlingerne.

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Det lader til, at vi kan få en temmelig lang debat i aften ud af det her med tallene. Jeg vil da bare appellere til, at vi, når vi når frem til den næste debat, også får diskuteret: Hvad er bedst for naturen og for vandmiljøet?

Men hvis vi bliver i det med tallene, så skal vi nu høre fødevareministeren sige, at vi rebede sejlene. Det er et lidt besynderligt udgangspunkt, når vi rent faktisk igennem forløbet flere gange viste forhandlingsvilje og sagde: O.k., vi er parate til at give os her, og vi er parate til at give os her.

Det synes jeg er et lidt besynderligt udgangspunkt.

Men i forhold til det med tallene vil jeg da også gerne bede fødevareministeren bekræfte det, der står i notatet fra bl.a. DMU, netop at det her er et husholdningsregnskab med omkostninger uden indtægter. Jeg vil gerne bede fødevareministeren bekræfte det her citat:

Det skal bemærkes, at de velfærdsøkonomiske resultater ikke omfatter benefits af nogen art, selv om disse må forventes at være væsentlige – væsentlige – for det velfærdsøkonomiske resultat.

Skulle vi så ikke lægge den debat til side og gå over til at snakke natur og vand og miljø?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg kan da godt forstå, at hr. Torben Hansen ikke er interesseret i, at vi tramper mere rundt i den her debat om tallene og forudsætningen for de her tal. For situationen var jo den, at da tallene kom på bordet, rebede oppositionen sejl og tilmeldte sig regeringens udspil, for så vidt angår fosfor. Det var forløbet.

Så skal jeg ikke knytte yderligere bemærkninger til hr. Torben Hansens referat fra DMU's rapport om velfærdsøkonomiske resultater og benefit af det udspil. Det tror jeg der har været kommenteret på tidligere. Der tror jeg, at det har været vanskeligt for nogen at give et klart bidrag. Det har det formodentlig også været for FødevareØkonomisk Institut og DMU, fordi det vel ikke er indtægter, der i overvejende grad har præget oppositionens udspil i forbindelse med de mange arbejdspladser, der bliver sat på spil i forbindelse med det udkast.

Kl. 19.20

(Kort bemærkning).

Torben Hansen (S):

Hvis fødevareministeren vil, så vil jeg meget gerne trampe rundt i det, det skal ikke være noget problem, for så kan man jo også netop ved at trampe rundt i det få afklaret helt specifikt, at i forhold til de her beregninger mangler halvdelen. Det budskab ville jeg da gerne have sendt ud herfra i aften, hvis det er det. Det ville jeg rigtig gerne.

Vi må jo også konstatere, at det her var noget, som regeringen bestilte. Det er de i deres gode ret til, og der mangler halvdelen af regnestykket, nemlig: Hvad er der egentlig også af benefits ved det her?

Endnu en gang vil jeg bede ministeren om at bekræfte, at det er et husholdningsregnskab med omkostninger uden indtægter.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Jeg vil ikke håbe, at hr. Torben Hansen insinuerer, at det var bestilt arbejde. Det er ligesom det, jeg hører hr. Torben Hansen sige: at regeringen bestilte.

FødevareØkonomisk Institut er en helt uafhængig institution, uafhængig af Fødevareministeriet, så det er der overhovedet ikke tale om, vil jeg sige til hr. Torben Hansen. Det udspil, de konsekvensberegninger, vi har fået, er ikke bestilt arbejde. Det er det grundlag, som oppositionen lagde frem, og det er de beregninger, der er foretaget derfra. Det er simpelt hen det, der er faktum.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg vil godt stille et spørgsmål til ministeren, for nu er vi fra hr. Keld Albrechtsens side blevet præsenteret for, at det, jeg sagde med de 17.000-27.000 arbejdspladser, ikke var faktisk i orden.

Jeg vil godt spørge ministeren, om hun ikke endnu en gang kan bekræfte, at der blev spurgt præcist ind til, hvad venstrefløjen mente, de gerne ville have med ind i de beregninger, og at det så endte med, at det kunne koste op til 27.000 arbejdspladser.

Kan ministeren ikke bekræfte, at der på et eller andet tidspunkt også opstod den der mærkelige situation med hensyn til, om man ville betragte nåleskove som egentlige naturområder, eller hvordan de skulle betragtes? Det var også det, der ligesom blev taget ind i den diskussion om naturområder.

Men det var lige det, jeg ville spørge om i første omgang.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Mariann Fischer Boel):

Det kan jeg bekræfte.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

8) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 191:

Forslag til folketingsbeslutning om en ny vandmiljøplan III – en ny chance til vandet og naturen.

Af Torben Hansen (S), Jørn Jespersen (SF), Martin Lidegaard (RV) og Keld Albrechtsen (EL) m.fl.

(Fremsat 16/4 2004).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Den 2. april indgik regeringen, Dansk Folkeparti og Kristendemokraterne en aftale om vandmiljøplan III. Det var med stor tilfredshed, at vi afsluttede mere end 2 måneders forhandlinger og 1 års fagligt udredningsarbejde med en ny vandmiljøplan III.

Resultatet er blevet en vandmiljøplan III, som regeringen er stolt af, hvor vi iværksætter en integreret indsats for at nedbringe belastningen af vandmiljø og natur og også belastningen for naboerne, og i regeringens øjne er der tale om den samlet set mest ambitiøse vandmiljøplan, som Danmark nogen sinde har haft.

Vi fik en bred aftale, som jeg synes at miljø- og naturbeskyttelsen i Danmark har fortjent. Men jeg havde gerne set, at den var endnu bredere. Oppositionen var desværre længe om at komme med sit udspil, og da det endelig kom, viste det sig, at det ikke var foreneligt med regeringens opfattelse af en realistisk politik, og hvad der er en fornuftig fremdrift i miljø- og naturpolitikken, hverken i forhold til miljøbeskyttelsen eller i forhold til beskæftigelsen og samfundsøkonomien i øvrigt.

Vi har for første gang anvendt en samlet tilgang til vandmiljøet og naturbeskyttelsen i vandmiljøplan III.

Der er mange mål. Vi ønsker en halvering af fosforoverskuddet over 10 år. Vi indfører et helt nyt virkemiddel i vandmiljøplan III, idet vi regulerer fosforoverskuddet ved hjælp af en afgift på mineralisk fosfor i foderet. Det er en enkel og ubureaukratisk måde at regulere på, og jeg har da også hørt mange positive røster om denne tilgang til at håndtere problemet på.

Vi vil se en fortsat reduktion af kvælstofudledningen – 13 pct. frem mod 2015 – og dermed fastholder vi og bygger oven på det resultat, som blev opnået med vandmiljøplan I og II.

Kl. 19.25

Som en anden nyhed sætter vi også fokus på at reducere fosforudledningen fra landbrugsarealerne. Vi opfordrer og tilskynder landmændene til at lægge brakarealer der, hvor de gavner miljøet mest. Det gør vi ved en supplerende MVJ-ordning, således at landmændene får et klokkeklart incitament til at placere deres brakarealer langs med søer og vandløb. Herved styrker vi brinkerne og tilbageholder fosfor fra arealerne i oplandet. Det vil give en ganske væsentlig tilbageholdelse af fosfor. Tilbageholdelse af fosfor er i øvrigt vigtig i forhold til tilstanden i især vores søer, og det er vores vurdering, at mindst tre fjerdedele af de danske søer vil kunne få det bedre som følge af denne foranstaltning.

Vi har ønsket at sætte fokus på den sårbare natur i forhold til ammoniakbelastningen. Vi har i vandmiljøplan III besluttet at indføre en særlig beskyttelse af den sårbare natur, hvor vi omsætter Wilhjelmudvalgets anbefalinger om at beskytte værdifulde naturtyper som højmoser, løbeliasøer, store heder og overdrev.

Ud over en indsats for miljø og natur har det også ligget regeringen på sinde at give naboerne til husdyrbrug en bedre beskyttelse. Derfor har vi besluttet, at der inden for 50 m til nabobeboelse ikke kan ske nogen udvidelse eller nyetable-